

Dosarul nr. 2ra-185/2022
2-20110248-01-2ra-11022022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Ojoga)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, R. Pulbere, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Daniliuc Nicolae,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la
judecarea plângerii penale în termen legal, repararea prejudiciului moral și
compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 09 septembrie 2020, Daniliuc Nicolae a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării
dreptului la judecarea plângerii penale în termen legal, repararea prejudiciului
moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 09 decembrie 2019 a depus plângere
judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana împotriva
acțiunilor ilegale ale Procurorului șef al Procuraturii Generale, plângerea deși în
temeiul art. 313 Cod de procedură penală urma a fi examinată în termen 10 zile, a
fost examinată tocmai la data de 07 august 2020, adică peste termenul legal stabilit
de art. 313 alin. (4) Cod de procedură penală.

Astfel, a considerat că odată ce a fost încălcat dreptul său de a-i fi examinată
plângerea în termenul rezonabil, prin violarea acestui drept reclamantului i-au fost
cauzate daune morale.

Reclamantul a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea în
termenul legal al plângerii din 09 decembrie 2019 și încasarea din bugetul de stat
în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 720 000 de lei și cheltuielile
de asistență juridică în sumă de 6 000 de lei.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru
s-a respins acțiunea depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Ministerului Justiției cu

privire la repararea prejudiciului cauzat drept rezultat al încălcării termenului rezonabil privind examinarea cauzei, ca fiind neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 11 ianuarie 2021, Daniliuc Nicolae, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Daniliuc Nicolae și s-a menținut hotărârea din 10 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat drept rezultat al încălcării termenului rezonabil privind examinarea cauzei.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 1 alin. (1) și (2), 2, 3, 4 din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, a învederat că repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei, care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Mai mult, raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul a considerat că concluzia instanței de fond este întemeiată în situația în care conform materialului probator s-a constatat că reclamantul/apelant nu are nici un statut oficial în procesul penal despre care pretinde că s-a desfășurat într-un termen nerezonabil. Or, acesta a depus plângerea în interesele Irinei Zaharova, pe când în speță pretinde încălcarea dreptului la judecarea în termen legal a plângerii, acțiune formulată din nume propriu fără a acționa în interesele Irinei Zaharova.

Prin urmare, instanța a concluzionat că apelantul a formulat plângerea respectivă în afara unei acuzații care i-ar fi fost adresată, ci în scopul sesizării organelor procuraturii pentru atragerea la răspundere penală a unor persoane.

Astfel, instanța de apel a considerat că instanța de fond temeinic a conchis cu privire la netemeinicia cererii de chemare în judecată în condițiile în care, conform materialului probator, s-a constatat cert și fără echivoc că Daniliuc Nicolae, în calitatea sa de avocat al persoanei petiționare, sau fără a se lua în calcul această calitate, nu este o persoană “acuzată” în sensul Convenției Europene și nu se bucură de protecția art. 6 sub aspectul său penal.

La 03 ianuarie 2022, Daniliuc Nicolae, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 11 februarie 2022 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 114), or, până la data examinării cauzei careva referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nicolae Daniliuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Daniliuc Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Daniliuc Nicolae, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat Daniliuc Nicolae, împotriva deciziei din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat